

[Peter Duetoft]

gør op med V's og K's berøringsangst over for offentligt ansatte. Vi kan altså også nu begynde at få noget fornuftigt ud af vores dagpenge, og vi kommer ikke i situationer, hvor langtidsledige vender tilbage til deres eget job, fordi man har foretaget hovedkulds fyringer.

Det er vigtigt, at vi får udnyttet de servicejob, der er i det danske samfund, og som det i dag på grund af lønnens højde ikke kan lade sig gøre at udnytte. Nu kan man ved forskellige økonomiske støtteordninger få det gjort, og det er vi tilfredse med.

Vi er også tilfredse med, at man accepterer, at mennesker for at holde kontakt med arbejdsmarkedet på et tidspunkt, hvor de har været langtidsarbejdsløse, får mulighed for at tjene penge ved siden af uden at skulle have trukket i understøttelsen.

Vi mener, at det er en vigtig psykologisk faktor for mennesker i det danske samfund, at de ikke bliver skubbet til side, og vi mener, at de praktiske initiativer, med f.eks. tilskuddene til vedligeholdelse og reparation af beboelses-ejendomme og støtten til de svageste grupper i samfundet. f.eks. hjemløse psykiatriske patienter osv., er gode konkrete eksempler på, at regeringen gør en målrettet, praktisk indsats dels for at få arbejdsløsheden bragt ned, dels for at hjælpe nogle meget udstødte og svage grupper i det danske samfund.

Jeg må i al stilfærdighed sige, at jeg har store problemer med at se, at der er meget socialisme i de ting, jeg har nævnt her. Jeg synes, at det er god borgerlig snusfornuft, som også Venstre og De Konservative skulle have kunnet tilslutte sig.

CD er borgerlige stemmer, der arbejder. Det kan være, vi ved lejlighed kan få lov at købe det restoplæg af plakater, som det Konservative Folkeparti sikkert har liggende i en eller anden kælder, så kan vi sætte et D bag C'et, og så virker det alt sammen alligevel. I alt fald har Det Konservative Folkeparti og Vestre ikke brug for den slags plakater i øjeblikket, og det skal jeg være den allerførste til at beklage.

Vi er – og det er så mit svar til fru Pia Kjærsgaard – ikke gået med i denne regering, for at det skal gå den dårligt. Vi er selvfølgelig gået med i regering, for at det skal gå regeringen godt, og for, at den politik, der kommer ud af det, er til fordel for Danmark og går i den retning, vi ønsker. Jeg må sige til fru Pia Kjærsgaard,

at hvis det lykkes, står vi også bag denne regering ved næste valg; mislykkes det, prøver vi noget andet. Det ville da være torskedumt at gå ind i en regering, man er positivt indstillet over for, arbejder og får resultater sammen med, og så en måned før det næste valg sige, at man for resten ikke vil fortsætte; det kan fru Pia Kjærsgaard altså ikke forlange af CD.

Men jeg kan love fru Pia Kjærsgaard, at hvis denne regering fører til en ideologisk kamp om grundlæggende socialisme, fører til alle de skræmmebilleder, som fru Pia Kjærsgaard nævner, så skal jeg love fru Pia Kjærsgaard, at vi nok skal føre en anden valgkamp næste gang. Det er det tætteste, jeg kan komme på et svar, for jeg ved ikke, om dette lykkes, men indtil videre synes jeg da, at det ser ganske godt ud.

Jeg vil opfordre vore venner i Venstre og hos De Konservative til at tage situationen lidt ad notam og specielt huske på, at der har været situationer, hvor man i det danske folkestyre kunne opnå nogle hurtige gevinster, men ikke havde så meget at bruge dem til. Jeg skal bare minde om Poul Hartling i 1975, der fik fordoblet sit mandattal, og som ikke havde noget som helst at bruge det til – ja han mistede rent faktisk regeringsmagten på det.

Uden at genere statsministeren for meget må jeg også minde om, at den socialdemokratiske ørkenvandring for ti år siden startede med nøjagtig de holdninger, som Venstre og De Konservative lægger for dagen i dag og har gjort i de sidste uger.

Jeg vil godt sende dette advarselssignal til Venstre og De Konservative: Vend tilbage til »borgerlige stemmer, der arbejder«, vend tilbage til samarbejdet! Det vil også gøre det lettere for os på det tidspunkt, hvor det er nødvendigt at pege på at inddrage Venstre og De Konservative i et nyt regeringssamarbejde. For at sige det meget direkte og meget firkantet: Lyseslukkerholdningen jager os væk!

I CD glæder vi os naturligvis over ja'et den 18. maj. Nu kan Europa komme videre og diskutere noget, der er væsentligere og mere interessant end diskussionen i Danmark.

I CD erkender vi, at vi står bag Edinburgh-afgårelsen. Det var den pris, vi som jasangere betalte for at få et flertal i Folketinget til at gå videre og acceptere, at de øvrige lande kunne